

Scenariusze zajęć:
Nie bój się, dziadku!

Strach ma wielkie oczy.

Cele, dziecko po zajęciach:

- akceptuje inność,
- wie, że trzeba być wyrozumiałym i empatycznym dla innych,
- doskonalą umiejętność komunikacji i współpracy w grupie,
- wie, czym jest tolerancja i bycie tolerancyjnym,
- wie, co to znaczy osamotnienie – i jak temu przeciwdziałać,
- rozumie, że każdy ma prawo do wyrażania swojego zdania,
- wie, że stereotypy ograniczają ocenę drugiego człowieka,
- wie, że każdy z nas jest inny i trzeba go szanować.

Uczestnicy:

- dzieci w wieku 6 - 8 lat

Czas trwania:

- 90 minut

Warunki:

- sala lekcyjna,
- laptop.

Metody i techniki:

- aktywne słuchanie czytanego tekstu,
- praca z książką,
- praca twórcza,
- rozmowa kierowana,
- dyskusja.

Formy:

- zbiorowa,
- grupowa,
- indywidualna.

Środki i materiały:

- arkusze białego papieru A3 (tyle, ile jest dzieci),
- kredki,
- mazaki,
- bloczek samoprzylepnych karteczek,
- kartki ze stwierdzeniami: zgadzam się, nie wiem, wciąż się zastanawiam, nie zgadzam się,
- kartoniki kontrastowe z emocjami.

Literatura:

„Nie bój się, dziadku!” Paweł Pawlak

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Część pierwsza:

1. Zabawa integracyjna „Wszyscy są, witam was”. Uczniowie stoją w dwóch kręgach (zewnątrznym i wewnętrznym twarzą do siebie). Prowadzący staje w środku koła i mówi:

Wszyscy są

(dzieci klaszczą w swoje ręce, a następnie prawą dłońią klaszczą w prawą dłoń osoby stojącej naprzeciw)

witam was

(dzieci klaszczą w swoje ręce, a następnie lewą dłońią klaszczą w lewą dłoń osoby stojącej naprzeciw)

zaczynamy bo już czas. Jestem ja
(dzieci wskazują obydwoma rękoma na siebie)

jesteś ty

(dzieci wskazują obydwoma rękoma na osobę naprzeciw)

raz dwa trzy

(dzieci klaszczą oburącz w ręce osoby stojącej naprzeciw)

Następnie koło zewnętrzne przesuwają się o jedną osobę we wskazaną stronę przez nauczyciela i następuje powtórka zabawy, aż dziecko wróci do punktu wyjścia.

2. Rozmowa wprowadzająca. Nauczyciel opowiada dzieciom o tym, że każdy człowiek ma różne talenty i słabości, co sprawia, że każdy jest inny, ale nie znaczy, że gorszy. Nauczyciel powinien zwrócić uwagę, że inność jest źródłem różnorodności.
3. Każdy z uczniów otrzymuje arkusz papieru A3. Nauczyciel kieruje pracą – dzieci mają za zadanie podzielić arkusz na trzy części i w każdej osobno narysować lub napisać po jednej swojej umiejętności, którymi mogą się pochwalić. Czas pracy zależny jest od wieku grupy.
4. Nauczyciel zbiera arkusze, podpisuje imieniem dziecka na stronie zewnętrznej tak, aby nie można było ustalić czyja to praca. Rozkłada prace (na podłodze lub na ławkach, ewentualnie przyczepia do tablicy lub ścian).
5. Uczestnicy zajęć otrzymują kolorowe przyklejane karteczki (tyle ile jest uczniów), na których piszą swoje imię. Dzieci bawią się w sklep – każdy ma za zadanie „kupić” umiejętność kolegi, która mu imponuje. Uczniowie podchodzą kolejno do każdego arkusza i na wybranej jednej z umiejętności przyklejają karteczkę ze swoim imieniem (docelowo na każdym arkuszu ma być tyle karteczek ile jest dzieci).
6. Nauczyciel prowadzi rozmowę kierowaną.

Dlaczego kupiłeś tę umiejętność?

Dlaczego uważasz, że jest ona Ci potrzebna?

7. Nauczyciel zadaje pytanie „Co to znaczy tolerować innych?”. Stara się tak pokierować rozmową, aby uczniowie wysnuli wnioski, że nie należy nikogo oceniać pochopnie na podstawie pierwszego wrażenia lub wyglądu, oraz że nie należy nikogo dyskryminować z powodu jego pochodzenia, niepełnosprawności bądź „inności”. Należy natomiast szanować innych i ich poglądy, ponieważ każdy z nas ma prawo do własnego zdania.
8. Wspólne obejrzenie filmu dotyczącego tolerancji.
https://www.youtube.com/watch?v=k5U_GPocnts

Część druga:

1. Uczniowie siedzą w kręgu. Nauczyciel czyta książkę „Nie bój się, dziadku!” Pawła Pawlaka.
2. Nauczyciel kładzie na podłodze cztery kartki ze stwierdzeniami: zgadzam się, nie wiem, wciąż się zastanawiam, nie zgadzam się i wyjaśnia zasady zabawy. Uczniowie stoją na środku. Nauczyciel odczytuje zdanie. Dzieci po wysłuchaniu zdania zajmują stanowisko przy jednym z czterech stwierdzeń.

Przykładowe zdania:

- Mężczyźni nigdy się nie boją.
- Małe dziewczynki boją się wszystkiego.
- Każdemu zdarza się chwila słabości.
- Starsi nigdy się nie mylą.
- Starsi mogą nauczyć się od dzieci nowych rzeczy.
- Miejsce małych dziewczynek jest w pokoju lub w kuchni.
- Dziewczynki są słabe, a chłopcy silni.
- Tylko chłopcy powinni pomagać przy różnych pracach swojemu tacie lub dziadkowi.
- Dziewczynki powinny pomagać babci lub mamie.
- Chłopaki nie płaczą.
- Tylko chłopcy grają w piłkę,
- Dubeltówka służy tylko do strzelania.
- Chłopcy nie noszą spódnic.
- Dziewczynki są słabe, a chłopcy silni.

Nauczyciel każdorazowo pyta uczniów, dlaczego zajęli to stanowisko. Stara się tak pokierować rozmową, aby wnioskiem było stwierdzenie, że każdemu z nas niezależnie od płci i wieku przysługują te same prawa.

3. Podsumowaniem spotkania będzie wspólne odśpiewanie piosenki lub refrenu z pierwszej części lekcji. https://www.youtube.com/watch?v=k5U_GPocnts

Ewaluacja:

Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel na podłodze umieszcza dużą kartkę z napisem „Dzisiejsze zajęcia były...” oraz przygotowane wcześniej dwa kubeczki z kontrastowymi kartonikami, zawierające buźki uśmiechnięte i buźki smutne - każdy rodzaj w ilości takiej, ile jest dzieci. Każde dziecko wybiera jedną i przykleja/kładzie na kartce.